
„Роња, разбојникова кћи“, Астрид Линдгрен

Ликови: Роња, Бирк, Матис, Борка, Лувис, Ундис, разбојници

Ово је прича о Роњиним узбудљивим и занимљивим пустоловинама и авантурама. Причу је измислила и написала Астрид Линдгрен.

Те ноћи када се родила Роња, Матисова кћи, у Матисовом напуштеном утврђењу било је бучно, харпије су летеле око утврђења и крештале, муње су севале, пржиле дрва као на ражњу. У истом тренутку када је Роња рођена, гром је раздвојио на пола Матисово утврђење.

Док је Роња одрастала у половини Матисовог утврђења, њен будући најбољи пријатељ Бирк је одрастао у утврђењу свога оца Борке.

И Матис и Борка су имали по утврђење и по своју шуму.

Свакога дана би Роња ишла напоље да се дружи са природом.

Једног дана, код Паклене провалије, Роња је пазила да не падне и срела је Бирка. Он ју је изазивао да прескочи Паклену провалију. Она се толико наљутила да је кренула да скаче преко провалије, и скаче, и скаче... После неког времена Бирк је саопштио Роњи да се са породицом и својим разбојницима сели у другу половину Матисовог утврђења, јер су њихову шуму заузели жандари. Ту половину Матисовог утврђења, назвали су Боркино утврђење.

Кад је дошла зима, Роња је у шетњи заглавила ногу у снегу. Замало да умре, али је Бирк стигао и спасио је. Када су стигли до Вучјег кланца, одлучили су да се прозову братом и сестром.

Роња и Бирк су се недуго затим преселили у Медвеђу пећину, јер нису могли више да гледају како се њихове породице међусобно туку и свађају. Живели су тамо неколико месеци. Пред крај лета Лувис, Роњина мајка, је натерала разбојника Шишка да однесе Роњи и Бирку хлеб и со. Неких две недеље затим, дошла је и Лувис. Кренула је да прича са Роњом и питала је да ли хоће да се врати у Матисово утврђење. Роња је рекла да ће се вратити једино ако је Матис преклиње да дође. Стигла је зима, и на срећу, дошао је и Матис да преклиње Роњу. Она му је рекла да хоће да се врати, али није могла да остави Бирка. Матис их је позвао обоје да се преселе у Матисово утврђење.

Дошло је време да Борка уклони жандарме из своје шуме, али није био довољно јак па се удружио са Матисом. Одржао се двобој који ће одлучити ко ће бити вођа. Матис је победио и на пролеће је победио жандарме.

Препоручио бих вам ову књигу јер је непредвидива и узбудљива. У овој књизи има тужних тренутака који су мени тешко пали, али ме је прича водила даље. Заједно смо јачи!

